

اعلامیه سازمان اتحاد فدائیان کمونیست بمناسبت پنجاه و یکمین سالگرد حماسه سیاهکل و چهل و سومین سالگرد قیام بهمن ماه

درآستانه پنجاه و یکمین سالگرد حماسه سیاهکل و چهل و سومین سالگرد قیام توده های زحمتکش مردم درسال ۵۷ هستیم . دو واقعه مهم تاریخی که درس های آموزنده ای برای مبارزین راه آزادی و سوسیالیسم دربر دارد. در دهه سیاه ۱۳۴۰ که استبداد و خفقان آریامهری برگستره ایران سایه افکنده بود و صدای هرآزادیخواهی درگلو خفه می شد و هرگونه تشکل و حزب و تجمع اعتراضی را با سرکوب بی رحمانه جواب میدادند و زندان و شکنجه و اعدام به رویه معمول دستگاه ستم گر و استثمارگر حاکم بدل شده بود، عده ای از جوانان کمونیست با جمع بندی از وضعیت اقتصادی و سیاسی جامعه و تدوین تئوری مبارزه مسلحانه ، سرانجام در ۱۹ بهمن ۱۳۴۹ با حمله به پاسگاه ژاندارمری سیاهکل، آغاز مبارزه مسلحانه علیه رژیم شاه و کل نظام ارتجاعی حاکم بر ایران را اعلام نمودند.

هدف از دست زدن به مبارزه مسلحانه نه فقط درهم شکستن توهم قدر قدرتی طبقه حاکم و شکستن جو ترس و سکوت حاکم برجامعه بود، بلکه ارتقاء سطح آگاهی، تشکل و توانائی کارگران و زحمتکشان درمبارزه با رژیم ستم شاهی بمنظور پایان دادن به ستم استثمار نیز بود.

اقدام انقلابی چریکهای فدائی خلق، بسیار سریع تر از آن که پیشبینی می شد، جامعه را دگرگون کرد و جو سکوت و ناامیدی را به جوی پرشور، انقلابی و امیدوار به پیروزی تبدیل کرد. چند سالی از حماسه سیاهکل و آغاز مبارزه مسلحانه نگذشته بود که به رغم شهادت بسیاری از رفقا در زیر شکنجه و میدان های نبرد و تیرباران ، آموزه های اقدام انقلابی آنان درخیزش توده ای و قیام قهرآمیز بهمن ۵۶ تبریز به

شعله ای تبدیل شد که به فاصله کمتر از یکسال سراسر ایران را فراگرفت و در ۲۲ بهمن ۵۷ با قیام مسلحانه رژیم ستم شاهی را به گور سپرد.

اکنون درشرایطی به استقبال پنجاه و یکمین سالگرد حماسه سیاهکل و آغازمبارزه مسلحانه و پایه گذاری جنبش نوین کمونیستی ایران می رویم که جنبش های اعتراضی درسراسر کشور درحال گسترش است. سطح آگاهی و بیداری زحمتکشانش و نیروهای پیشروجامعه نسبت به عوامل اصلی ستم واستثمار و زور و سرکوب ، درشعارها و مطالبات انقلابی و مبارزه و مقابله دلیرانه درکارخانه ها وخیابان ها تبلور می یابد. فشاراقتصادی، اجتماعی، سیاسی وفرهنگی ، تشدید استثمار و بیکاری ونداری توده های زحمتکش ازیکسو و دزدی و فساد، رانت خواری وثروت اندوزی مافیای قدرت وثروت ازسوی دیگر، خشم وانزجارتوده های مردم را آنچنان افزایش داده است که هرجرقه ای به اتشی فروزان تبدیل می شود. با این حال بیش ازچهل و سه سال است که رژیم حاکم همچون دهه چهل از تشکل و تحزب کارگران و زحمتکشانش وعناصر پیشرو متریقی جامعه باتوسل به سرکوب و زندان واعدام ممانعت بعمل می آورد وتوده های بپا خواسته در فقدان یک سازمان انقلابی پرولتری سراسری ، رزمنده و توانا، مشکلات وموانع زیادی را تجربه میکنند.

اما نباید فراموش کرد که خیزش توده های زحمتکش مردم ، به تنهایی و بدون تشکل و آگاهی طبقه کارگر و به میدان آمدن این طبقه قدرتمند برای سرنگونی نظام سرمایه داری حاکم برایران ، رسیدن به آزادی وحق تعیین سرنوشت امکانپذیر نمی باشد. همانطور که درگذشته نیز تجربه کردیم ، هرچند درنتیجه رزم دلاورانه چریکهای فدائی خلق و قیام شکوهمند بهمن ماه رژیم شاه سرنگون شد ، اما باز هم برای چندمین بار بورژوازی ایران درسازش با امپریالیسم و ارتجاع داخلی قدرت سیاسی را درچنگ خود حفظ کرد وبا تلفیق دین ودولت یکی از ارتجاعی ترین روبنای سیاسی را برجامعه ما حاکم نمود.

اینک که ۵۱سال از حماسه سیاهکل و۴۳سال از قیام خونین توده های مردم سپری می شود، توده های زحمتکش مردم خواهان دگرگونی بنیادی درساختاراقتصادی واجتماعی ایران هستند . اعتصابات کارگری و تجمعات وتظاهرات زحمتکشانش ازجمله معلمان ، بازنشستگان، بیکاران، زنان وجوانان و زحمتکشانش روستاها برعلیه نظام حاکم به اشکال مختلف ادامه دارد رژیم مشروعیت خود را نه تنها درمیان توده های متوهم از دست داده است، بلکه با تشدید تضادهای درونی و ریزش نیروهای خودی نیز مواجه است.

رژیم جمهوری اسلامی درکشمکش با امپریالیسم آمریکا که خود در پی تسلط برمنطقه ودرضدیت با منافع توده های زحمتکش مردم است، تلاش میکند لاینحل ماندن بحران های داخلی و فشار اقتصادی و سیاسی برتوده های زحمتکش مردم را با عوامل خارجی مرتبط کرده و سرکوبگری درداخل را توجیه کند .اما کیست که نداند هرودی این رژیم های جهنمی درسرکوب وکشتار جنبش های انقلابی و ساکت کردن توده های مردم زینفع اند. برای همین بنیانگذاران سیاهکل نیز بدرستی اعلام کردند که مبارزه علیه امپریالیسم ازمبارزه علیه سرمایه داری جدا نیست و همانطوری که مبارزه علیه سرمایه داخلی جدا ازمبارزه علیه امپریالیسم نمی باشد.

درپنجاه ویکمین سالگرد حماسه سیاهکل وچهل وسومین سالگرد قیام بهمن ماه توده های زحمتکش مردم بکوشیم اذدرس ها وتجارب گذشته و ازنقاط قوت وضعف خویش بیاموزیم تا از تکراراشتباهات

وانحرافات گذشته پرهیز نموده و برای تحقق آرمان های سوسیالیستی و انسانی که از حماسه سیاهکل تاکنون هزاران انسان برای تحقق آن جان فدا کرده اند، متحد و متشکل شویم.

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست بر آن است که بدون تجهیز توده های کارگر و زحمتکش به سلاح آگاهی و تشکل ، جنبش های اجتماعی ایران با خطرات زیادی مواجه بوده و خواهند بود. ما در پی گیری مشی انقلابی بنیانگذاران سازمان مبنی بر تلاش جهت رفع پراکندگی و ایجاد زمینه های نظری و عملی اتحاد نیروهای پیشرو جامعه از هیچ کوششی فرو گذارنکرده و نخواهیم کرد . بویژه در شرایط کنونی اتحاد صفوف فدائیان کمونیست می تواند گام مهمی در راه وحدت و همکاری نیروهای انقلابی درون جامعه و نیز گامی در جهت اتحاد تمام نیروهای انقلابی و پیشرو جامعه در یک جبهه انقلابی باشد.

به یاد داشته باشیم که سالگرد حماسه سیاهکل و قیام تاریخی ۲۲ بهمن انجام وظایف و پیگیری اهدافی را به ما گوشزد می کنند که هزاران رفیق ما و ده ها هزار انسان آزادیخواه و سوسیالیست برای تحقق شان جان باخته اند . اهدافی که از آسمان نازل نشده اند بلکه انسانی ترین و مبرمترین خواست ها و آمال و آرزوهای کارگران، زنان، جوانان، دانشجویان، روشنفکران و بطور کلی نیروی کار و زحمت جامعه ما هستند که بوسیله مافیای قدرت و ثروت انکار و سرکوب میشوند .

بیانید به مناسبت این دو روزتاریخی ۱۹ و ۲۲ بهمن، یاد و خاطره همه جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم را گرامی داریم و از تجربیات نسل های گذشته در جهت تحکیم صفوف خود و گسترش مبارزه برای سرنگونی رژیم ارتجاعی حاکم و رسیدن به جامعه ای عاری از ستم استثمار و زور و سرکوب استفاده کنیم.

**گرامی باد یاد جان باختگان حماسه سیاهکل و قیام خونین بهمن ماه
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی ایران
زنده باد سوسیالیسم**

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ۱۷ بهمن ۱۴۰۰